

ODSIECZ (7) *sb f*

odsiecz (6), **odsiec** *a.* odsiecz (1); odsiecz *KochPieś, CzahTr*, odsiecz : odsiec *a.* odsiecz *StryjKron* (4:1).

o jasne; -ecz z tekstu nie oznaczającego é; -ecz-.

sg G odsieczy (2). *♦ A odsi(e)cz* (5).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

Pomoc zbrojna dla odpierających atak wroga, zwłaszcza dla oblężonych; suppetiae Cn (7) : Ktorego wielkiego gwałtu Cefarz ConstantinopolŃki niemogąc wytrzymać/ á pomocy ná odŃiec zniŃkąd Ńie nieŃpodziewał [...] StryjKron 120; W zamcéch nádźieię pokłádał/ Ale y tych prętko Ńtrádał: Nie przyŃzło mu do odŃieczy KochPieś 45; CzahTr H2v.

Zwroty: »posłać na odsiecz« (1): Woiewodá WitebŃki [...] zebrawŃszy ze dwá tyŃiácá RicerŃtwa [...] / poŃłał ich ná odŃiecz pod OzierŃcza Zamek StryjKron 772.

»na odsiecz (wy)ciágnąć, wyniŃć« [w tym: komu (1), przeciw komu (1)] [szyk zmiany] (2:1): [Wojewoda woŃski] trzeciego dnia od oblężenia odŃtąpił/ bo ŃłyŃzał iż Krol Sigmunt przeciw iemu ná odŃiecz ciágnął StryjKron 717, 406, 737.

Cf ODSIEK, ODSIEKA

LWil